

DESPOVĂRARE...

„Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, iar Eu vă voi da odihnă!”

Matei 11:28

Viața de multe ori poate fi grea. Să fii creștin într-o lume non-creștină produce nenumărate dificultăți. Lumea nu-L cunoaște pe Dumnezeu, nu-L iubește și nu înțelege de ce a venit pe acest pământ. Însă noi, Îl cunoaștem, Îl iubim, și înțelegem menirea vieții Lui. A venit să ne șteargă nouă păcatele, să ne ofere o nouă viață și de asemenea posibilitatea unei relații personale cu Dumnezeu.

Putem afirma că suntem într-o luptă continuă cu lumea și lumea cu noi. Ne înconjură atâtea tentații, vicii, lăcomie, împliniri iluzorii, și de multe ori avem senzația că, dacă nu ne vom supune acestor idoli vom fi criticați, batjocoriți, mărginiți. Și, în cele din urmă, nu rămâne

SINGURA MEA FERICIRE

„Eu zic Domnului: „Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!”

Psalmi 16:2

Într-o lume în care oamenii încearcă să afle adevărata fericire prin lucruri păcătoase ce nu-i plac lui Dumnezeu, pentru un creștin fericirea adevărată izvorăște din Dumnezeu. Fericirea adevărată începe atunci când în viața unui om se așează siguranța mântuirii și pacea care vine de la Domnul. Fericirea

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Lulpu, Nicu Lăcătuș
Tehnoredactare: Dan Matei

doar o luptă exterioară, ci devine și una interioară. Ne străduim să nu păcătuim, să nu fim mândrii, egoiști, invidioși, plini de răutate, reci. Iar pe de altă parte, ne ferim de boli, sărăcie, dezamăgiri, colapsuri financiare, un viitor nesigur.

Dumnezeu îngăduie ca noi să îndurăm violența furtunilor zilnice pentru ca în mijlocul lor să simțim și să vedem cum atotputernicia Lui calmează vânturile puternice, și ordonă soarelui să iasă din locul lui de odihnă.

În fiecare secundă, în fiecare moment în care respir și simt că nu sunt suficient de tare pentru a întâmpina valorile proprii existențe, Tatăl din ceruri e prezent constant pentru a mă întări și de aceea, știu că pot să înfrunt, să am biruință!

Zâna Mețac

continuă în fiecare zi prin citirea Cuvântului, prin protecția pe care o simți că vine de la Domnul, prin propovăduirea Cuvântului. Noi trebuie întotdeauna să căutăm neprihanirea care ne va aduce pace și fericire în sufletele noastre.

Proverbe 16:20 *„Cine cugetă la Cuvântul Domnului, găsește fericirea”* și Domnul să ne ajute ca în fiecare zi și în fiecare clipă să căutăm fericirea care vine de la El. Amin!

Paul Pop

Anunțuri

Marți	ora 18.00	Întâlnirea familiilor tinere
Miercuri	ora 18.00	Repetiție de cor
Joi	ora 18.00	Închinare și studiu biblic
Sâmbătă	ora 17.00	Întâlnire de tineret
Duminică	ora 09.30	Grupuri de rugăciune
Duminică	ora 10.00	Serviciu de închinare
Duminică	ora 17.00	Serviciu de închinare

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XIII, nr. 626 din 25 noiembrie 2012

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Frumusețea imaginației**

pag. 4 **Despovărare**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

NEVOIA DE REPERE MORALE

„În urmă, Isus S-a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El. A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască.”

Marcu 3:13-14

Sistemul de învățământ modern este în mare parte tributar civilizației greco-romane.

Școala greacă a dezvoltat un sistem de învățare bazat pe un program academic. În cadrul acestui sistem, accentul principal cădea pe disciplinele studiate.

Mai puțin cunoscut zilelor noastre este vechiul sistem de învățământ evreiesc, în care accentul academic nu era în primul rând pe ceea ce înveți, ci mai degrabă cu cine înveți, adică cine este maestrul sau învățătorul tău.

Superioritatea acestui sistem stă în faptul că dincolo de parcurgerea unui program de învățământ, învățăcelul avea ocazia

Continuare pag. 2

ca stând în preajma unui om de calibru spiritual, moral și intelectual, să observe și să imite felul de viață și caracterul unui astfel de om al lui Dumnezeu.

În Scriptură, putem observa cu ușurință prezența acestui model, care a dus la formarea morală și spirituală a multora.

Putem să-i menționăm pe Iosua, care a învățat tainele conducerii de la Moise, pe Samuel care a stat de mic în preajma preotului Eli, sau pe Elisei care a fost ucenicul profetului Ilie, iar mai apoi, Pavel a ținut să precizeze că a învățat la picioarele renumitului Gamaliel.

Isus Cristos a fost consecvent acestui sistem, iar când a venit vremea să își aleagă discipoli, înainte de a le transmite învățătura Lui, pentru ca apoi să-i trimită în lucrare, El a vrut „să-i aibă cu Sine”, pentru ca aceștia, mai presus de însușirea unui program, să își formeze un caracter nobil, principii de viață sănătoase și să poată privi un exemplu de viață desăvârșit, petrecând cât mai mult timp în prezența Învățătorului și Domnului lor.

Nu este de mirare că în zilele noastre, am ajuns ca și societate să ne confruntăm cu o criză profundă de caractere, fiindu-ne greu, dacă nu chiar imposibil, să găsim oameni cu probitate morală impecabilă, pe care să-i putem lua ca și repere morale, iar generațiile tinere să-i privească cu admirație, datorită înțelepciunii și caracterului lor.

Dacă pentru societatea seculară starea aceasta de fapt este previzibilă și explicabilă, de neînțeles este prezența acestui fenomen în sânul bisericii

lui Cristos.

Undeva pe parcurs, accentul pus pe importanța caracterului și puterea exemplului celui care învață pe alții, s-a mutat înspre calificarea academică și spre disciplinele de învățământ care trebuie parcurse, uneori acestea fiind doar un compromis necesar acreditării academice lumești.

Rezultatul se observă cu ușurință prin lipsa unor conducători de marcă, pe care să dorești să-i urmezi, nu din cauză că reprezintă anumiți poli de putere ci datorită faptului că poți vedea în ei chipul Domnului Isus.

Revelator și salvator pentru prezentul și viitorul bisericii, ar fi să înțelegem că prin slujirea noastră, indiferent de nivelul și intensitatea acesteia, fie că dăm învățatură, fie că depunem o mărturie, împărtășim o experiență, cântăm, recităm sau slujim într-un anumit mod, nu facem doar să transmitem informație, ci în același timp transmitem un mod de viață, un caracter, atitudini, opinii și un model care va fi copiat, îndrăgît sau urât de cei din preajma noastră.

Destinul bisericii este în mâinile lui Cristos, însă felul în care aceasta își face simțită prezența în lume și impactul pe care-l poate produce în jur, depind de modul în care ne știm asuma responsabilitatea de repere morale și spirituale, care fac tot ce le stă în putință să-i ducă pe cei de lângă ei, spre asemănarea cu Domnul Isus Cristos.

Rămâne să ne întrebăm fiecare în dreptul nostru, dacă suntem pentru ceilalți, astfel de repere.

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

SMRENIA, INSTRUMENTUL ÎNĂLȚĂRII

Când o frază se repetă de trei ori într-un capitol din Biblie, înseamnă că Duhul lui Dumnezeu dă o importanță deosebită ideii exprimate. Astfel, trei versete subliniază pentru noi, ca și pentru Nebucadnețar, învățătura majoră din capitolul 4 din Daniel, și anume smrenia: *“...Până vei cunoaște că Cel Prea Înalt domină peste domnia oamenilor, și că o dată cui îi place”* (Daniel 4:17,25,32).

Cel Prea Înalt domină peste domnia oamenilor. Conducători mari și foarte mari pretind astăzi că decid soarta omenirii. Dar Cel care locuiește în ceruri râde (cf. Ps. 2:4) de îndrăzenala acestor președinți-dictatori, care cred că le este

permis totul. El poate însă să le rastoarne tronurile, să le tulbure regimurile și să arunce jos din culmea puterii pe oamenii înfumurați și lăudăroși. În epoca noastră, asistăm la destituiri bruște de miniștri sau de șefi de stat. Lucrul acesta se întâmplă curent în regimurile instabile ale noilor republici, dar și în democrațiile considerate ca fiind solide. Dar, în spatele acestor revocări poate să se afle mâna lui Dumnezeu.

Poate nu o să ai niciodată o funcție înaltă dar, asta un te împiedică astăzi să fii smerit și un om al lui Dumnezeu.

Alex Cernea

FRUMUSEȚEA IMAGINAȚIEI

Deși e un lucru pe care nu-l asociem des cu persoana noastră, imaginația reprezintă o mare parte din gândirea noastră cotidiană. Ne oprim din alergarea zilnică, ne așezăm într-un colț unde ne știm singuri și în siguranță și începem să medităm, lăsăm gânduri să ne cutreiere ființa și încet încet mici dorințe, imagini despre "cum ar fi", "cum ar fi putut fi dacă", ne creează un peisaj, o realitate paralelă cu cea în care trăim. Alunecăm spre inexistent, spre imaginație.

Mirosul florilor, al ploilor trecute de vară, al amintirilor din copilărie nu ar mai fi atât de colorate dacă mi-aș pierde

imaginația. M-aș simți dezvelită de un refugiu unde pot să zbor, să cutreier lumea într-o secundă, numai în imaginația mea...Ea face ca posibilitățile noastre umane să fie nelimitate, fără condiții, fără restricții, acolo putem să ne împlinim vise și să trecem zâmbind peste dureri, regrete, dezamăgiri, acolo putem să ștergem lacrimi, și să le înlocuim cu zâmbete.

Probabil o zi fără imaginație ar fi o zi sumbră, și gri de plumb. Dar o zi fără prezența și dragostea lui Dumnezeu în gândurile și în viața mea e o pierdere consistentă și irecuperabilă.

Tania Pop

